De iuramento. De iuſtitia.

Nequiſſimum fuit iudiciu; pylati q̄ barrabam latronem homicidam ſe dicioſum dimiſit dn̄m iheſū xp̄m morti cōdempnauit. Mat. xxvij.

Cū paulus eiciſſet demoniū de puella phitoniſſa accuſatus fuit a dominis illius quib⁹ ipſa queſtū diuinādo prebebat magiſtratus autem fecit paulū et ſylam virgis cedi et in carcerem mitti. Actuum. xv.

Judeis paulū accuſantibus dixit gallio ſi eſſet iniquū aliqd aut facinus peſſimū recte vos ſuſtinere. Si vero queſtiones ſunt de lege veſtra vos ipſi videritis. Actuum. xviij.

Princeps ſacerdotū iuſſit percuti os pauli tūc ait paulus percuciet te de⁹ paries dealbate ꝛ tu ſedēs iudicas me de lege ſꝫm legē cōtra legē iubes percuti. Act. xxiij.

Dixit feſtus preſes nō eſſe conſuetudo romanis dampnare aliquē hominem prius q̄ is qui accuſatus eſt ante preſentes accuſatores locum defendendi habeat. Act. xxv.

Nota quicqd hic de iudicio ponitur de iuſticia accipi poteſt.

De iuramento

Dixit abymalech ad abrahā dn̄s tecum eſt in vniuerſis q̄ agis iura ergo michi ne michi noceas dixitq; abraham ego iurabo. Gene. xxi.

Jacob et laban inierunt fedus et iurauit iacob per timorē patris ſui yſaac. Gene. xxxi.

Moyſes iurauit q̄ habitaret cum iethro et accepit ſephoram filiam ei⁹ in vxorem. Exo. ij.

Pepigit ionathas fedus cū domo dauid et iurauerunt ambo primo. Regū m. xx.

Flente dauid pro filio ſuo abſolon dixit ioab ſurge et procede et alloquens ſatis fac ſeruis tuis. iuro em̄ tibi per deū q̄ ſi non exieris nec vn⁹ qdem remāſurus ſit tecum primo. Re. xix.

Jurauit dauid berſabee matri ſalomonis q̄ ipſe ſalomō regnaret p⁹ ipſū. iij. Re. i.

Salomō audita peticione matris pro adonia iurauit p deū dicens hec faciat deus ꝛ hec addat q̄a cōtra aīmam ſuā locutus eſt adonias verbū hoc. iij. Re. ij.

Benedab rex ſyrie indignatus ad reſponſionē achab ait hec faciet michi de⁹ ꝛ hoc addidit ſi ſuffecerit puluis ſamarie pugillis omnis populi q̄ ſequitur me. iij Regum. xx.

Simile iuramentum fecit iſrahel q̄ helyam prophetam occideret tercio. Regum. xix.

Nabuchodonoſor iurauit q̄ defenderet ſe. Judith. i.

Rex anthiochus filius anthiochi miſit ad iudeos pacem facere cum illis et cupit eorum iuramentum primo. Machabe. vi.

Petrus dicentib⁹ ſibi et tu ex illis es cepit iurare q̄ nō nouit hominem Mat. xxvi.

De iuſticia.

Brahā volens ſeparari a loth nepote ſuo dedit ei opcionē vt quā partē vellet eligeret Gene. xiij.

Abducto agag rege amalech corā ſamuel ait ei ſamuel ſicut fecit gladius tuus mres abſq; liberis ſic abſq; liberis erit mater tua. ij. Re. xv.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dixit dauid ad ſaul qui eū iniuſtē perſequebātur dn̄s retribuet vnicui qꝫ ſcḋm iuſticiā ſuam. i. Re. xxvi.

Cōſtituit dauid et quaſi pro lege habitum eſt ꝙ equa erit pars deſcē dentis ad prelium et ad ſarcinas re manentis. i. Re. xxx.

Precepto aſſueri ſuſpenſus ē amō in eodē patibulo quod mardocheo parauerat et hoſtes iudeorū eodem die a iudeis occiſi ſunt. Heſter. vi. et vii. Iubente dario rege qui danielē accuſauerūt in lacum leonum in quo ipſe fuerat miſſi ſūt. Dani. xiiii.

Fecit populꝰ duobus preſbiteris ſicut ipſi contra ſuſannam feciſſe vole bant. Danielis. xiii.

Anthiochꝰ ſicut ipē alios male p cuſſit ita ipſe peſſime percuſſꝰ iterū ii. Machabeo. ix.

Nota hic de ſeruo nequā quomo do punitus fuit cum noluit miſereri conſeruo ſuo. Mat. xviii.

De luxuria.

Luxuria cauſa fuit diluuii pre cipua. Gene. vi.

Nota quātꝯ mala euēnerūt pro ardenti amore ſichen filii emor q̄ dinam filiam iacob violenter oppreſ ſit. Gene. xxxiiii.

Luxurioſi luxuriā qn̄qꝫ in aliis dē teſtantur vt patet de iuda qui dixit de thamar producite eam vt cōbura tur et tamē ipſemet licet neſciens im pregnauerat eam. Gene. xxxviii.

Iudicum. xx. legitꝰ ꝙ viginti quinqꝫ milia hoim ꝓpter luxuriā mortui ſūt

Dauid cum berſabee adulteriū cō miſit et poſtea vriam virum eiꝰ occi dit. ii. Regum. xi.

Amō filius dauid thamar ſororē ſuam oppreſſit propter qḋ poſtea oc ciſꝰ fuerat ab abſolon fratre ſuo. ii. Re. xiii. Nota de ſodomitis de filiabꝰ loth Ge. xix. Deteſtabilē luxuriā cōmiſit abſolō cū cōcubinis patris ſui et cito pꝰ occaſus ē. ii. Regum. xvi.

Adamauit ſalomō mulieres alie nas et deprauatū ē cor eiꝰ per eas et adorauit deos alienos. iii. Re. xi

Dixit āgelus thobie iuniori in eos qui cōiugium ita ſuſcipiunt vt deum a ſe excludant qui ſui libidini vacāt demon habet poteſtatem ſuper eos Thobie. vi.

Quid ergo adulteris et fornicato ribꝰ qui nil aliud intendunt niſi vt ſuam fedam expleant libidinem.

Cor holofernis cōcuſſum eſt pul chritudine iudith et ardebat in cōcu piſcenciam eius. Iudith. xii.

Duo ſenes arſerunt in cōcupiſcen ciam ſuſanne et poſtea male mortui ſunt. Danielis. xiii.

Tēpore anthiochi templum luxu ria et cōmenſacionibꝰ erat plenum et ſcortancium cū meretricibꝰ. ii. Mac habeorum. vi.

Herodes occaſione herodiadis q̄ contra legē duxit iohannē baptiſtā decollauit. Mat. xiiii. et marci. vi.

Inter illos qui ad cenam magnam vocati ſunt excuſauit ſe ille q̄ vxorē duxit et ideo noluit venire. Lu. xiiii

Ex q̊ patet ꝙ ad cenā eternā venire n̄ poſſunt q̄ nimis libidini vacant

Iſtud exemplū de filio ꝓdigo mul tum debet cōmouere homines ad ca uendum a luxuria quia propter hoc multa mala incurrit vt patet ibi dem. Lu. xv.

De maledictione dei.